

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJÉTEK! Vörös Lobogó

A R.M.P. PARAD-TARTOMÁNYI BIZOTTSÁGA ÉS A TARTOMÁNYI NÉPTELJÁRS LAPJA.

X. évfolyam, 2806. szám || 4 oldal, 20 hani || 1954. február 26. péntek

A négy hatalom külügyminisztereinek berlini értekezlete

— A Pravda vezércikkének rövidített szövege —

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli a „Pravda” vezércikkének rövidített szövegét, amelynek címe „A négy hatalom külügyminisztereinek berlini értekezlete.”

A Szovjetunió, Franciaország, Anglia és az Egyesült Államok külügyminisztereinek február 18-án befejeződött berlini értekezlete közel négy héten át az egész világ figyelmének középpontjában állt.

A Berlinben lefolyt eszmecsere hozzájárult az értekezleten képviselt államok álláspontjának helyesebb értékeléséhez, felszínre hozta a kormányok állásfoglalásai közötti különbségeket, de ugyanakkor utat mutatott a nézeteltérések csökkentése felé is.

Kétségtelen, hogy az értekezleten megvalósított konkrét egyezményeknek meg van a maguk jelentősége. Mindenekelőtt az értekezlet elhatározta, hogy az Egyesült Államok, Franciaország, Anglia és a Szovjetunió kormányai intézkedéseket tesznek a fegyverkezés kérdésének sikeres megoldása, vagy legalább is a fegyverkezések jelentős csökkentése érdekében. Másodsorban meg egyeztek az Egyesült Államok, Franciaország, Anglia és a Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság, valamint a szóbanforgó kérdésekben közvetlenül érdekelt államok képviselőinek részvételével megrendezésre kerülő Genfben való összehívásában. Ezt az értekezletet azért hívják össze, hogy hozzájáruljanak a koreai kérdés végleges rendezéséhez és hogy megvizsgálják az indokainál béke helyreállításának kérdését. Ugyancsak sokoldalú eszmecsere került sor a német kérdésben, az európai biztonság kérdésében, valamint az osztrák kérdésben.

Bizonyos, hogy a berlini értekezlet eredményei még jelentősebbek lehettek volna, ha a nyugati hatalmak küldöttségével és elsősorban az amerikai küldöttség részéről megnyilvánult volna az óhaj az égető nemzetközi kérdések mindenki számára, — nem csupán az érdekelt felek egyike számára — elfogadható egyezmények alapján való rendezésére.

A szovjet küldöttséget az a főkérvés vezérelte a berlini értekezleten, hogy olyan egyezményeket hozzanak létre, amelyek anélkül, hogy bárki érdekeit sértenék, elfogadhatók legyenek az értekezlet résztvevői számára, megfeleljenek az összes — nagy és kis nemzetek — léteérdekeinek és biztossítsák a népek békéjét és biztonságát.

A berlini tárgyalások során a szovjet küldöttség javasolta Franciaország, Anglia, az Egyesült Államok, a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság külügyminiszterei értekezletének összehívását a nemzetközi kapcsolatok terén fennálló megoldatlan kérdések megvitatására.

Az öt nagyhatalom értekezletének összehívására vonatkozó szovjet javaslat olyan széles visszhangot keltett az egész világon, hogy a nyugati hatalmak lehetetlenné tekintették teljes egészében visszautasítani azt és hosszabb viták után, beleegyeztek abba, hogy Genfben értekezletet hívjanak össze a Kínai Népköztársaság részvételével.

A Szovjetunió javasolta, hogy 1954-ben világértekezletet hívjanak össze a fegyverkezés általános csökkentésére, annak érdekében, hogy a fegyverkezés csökkentésének tervét kapcsolják össze az atomfegyver kérdésének egyidejű megoldásával.

Egy ilyen értekezlet sikere kétségtelenül nagymértékben hozzájárulna a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és jelentős mértékben csökkentené a katonai kiadásokat, amelyek terhe súlyosan nehezedik a kapitalista országok dolgozóinak vállára.

Ez a javaslat szintén támogatásra talált valamennyi ország népeinek körében, ami arra készítette a nyugati hatalmak képviselőit, hogy egyezzenek bele az eszmecsere folytatásába, hogy ilymódon hozzájáruljanak a leszerelés kérdésének, vagy legalább is a fegyverkezések jelentős csökkentése kérdésének sikeres megoldásához.

A német kérdéssel kapcsolatos szovjet javaslatokban újból a legvilágosabban megmutatkozott a szovjet külpolitika békés jellege.

A szovjet küldöttség a továbbiakban javaslatokat terjesztett elő a német békeszerződés előkészítésével és a német békeszerződéssel kapcsolatos békekonferencia összehívásával kapcsolatban. Ugyanakkor megvitatás végett konkrét szerződés-tervezetet terjesztett elő.

A szovjet küldöttség, abbéli törekvéseben, hogy megjavítsa a német nép életfeltételeit, felvetette a háború következményeivel kapcsolatban Németországra nehezedő súlyos pénzügyi-gazdasági terhek könnyítésének fontos kérdését. Javasolta, terjesszék ki Nyugat-Németországra is azokat az intézkedéseket, amelyeket a terhek csökkentése érdekében a Német Demokratikus Köztársaság irányában hoztak.

A nyugati hatalmak képviselői visszatartották a német kérdéssel kapcsolatos összes szovjet javaslatokat és ilymódon kimutatták, hogy nem akarnak hozzájárulni a német kérdés békés megoldásához és nem óhajítják, hogy a német nép saját maga oldja meg Németország egyesítésének sürgős feladatát. A szovjet küldöttség a maga részéről február 18-án kijelentette: A szovjet kormány reméli, hogy a négy hatalom folytatni fogja erőfeszítéseit a német kérdésnek az európai béke megerősítése érdekében megfelelő kielégítő megoldására.

Az egész világ népei és elsősorban az európai népek, nagy érdeklődéssel fogadták a Szovjetunió által javasolt tervet az európai kollektív biztonság megővése érdekében. A tervvel kapcsolatos viták során világosan és félreérthetetlenül kitűnt annak az amerikai agresszív körök által kigondolt és a béke ügyére nézve igen veszélyes tervezetnek az igazi lényege, amely arra irányul, hogy az „európai védelmi közösség” hamis elnevezésével álcázva, megalakítsák a hat nyugateurópai állam katonai csoportosulását, élükön Nyugat-Németországgal.

A Szovjetunió ezzel a tervvel szembeállította a maga javaslatát az európai biztonság megővése érdekében, amely javaslatok előírják Németország semlegesítését és előterjesztette továbbá az európai kollektív biztonságra vonatkozó európai általános szerződés tervezetét. A szerződésben a jogegyenlőség alapján részt vehetne Németország is, amelyet ma Kelet- és Nyugat-Németországgal, az egység helyreállítása után pedig az egységes Németország képvisel. Az európai kollektív biztonság rendszerének megvalósításához hozzájárulhatnak nem európai államok is. A békeharcban meg kell teremteni az összes országok egységes táborát, társadalmi rendszerük különbözőségére való tekintet nélkül.

A kollektív biztonság megővése érdekében a szovjet tervezet megértésére és támogatására talált Európában, beleértve Németországot is.

A nyugati hatalmak képviselői azonban visszautasították a kollektív biztonság megővése érdekében szovjet tervezetét.

Az osztrák államszerződés kérdését, amely szintén a berlini értekezlet napirendjén szerepelt, a szó szoros értelmében néhány nap alatt meg lehetett volna oldani, ha a nyugati hatalmak képviselői nem kötötték volna az osztrák kérdést olyan számításokhoz, amelyeknek semmi közük sincs a béke és biztonság érdekében, sem pedig az osztrák nép nemzeti érdekeihez.

(Folytatása a 3-ik oldalon)

Lapunk tartalmából:

— Az idej kemény tértől. (2. oldal).
— A Szovjetunió szocialista nemzetiségi szocializmusból a kommunizmusba való átmenet viszonyai között. (2—3. oldal).
— A kisiratosi kollektivisták közel egymillió lej jövedelemmel zárták az 1953. évet. (3. oldal).

— Anglia szabadulni akar az amerikai monopóliumok fojtogató öleléséből. (4. oldal).
— Németország Demokratikus Nemzeti Frontja országos elnökök levele a szovjet néphez és a szovjet kormányhoz. (4. oldal).
— Nyugatnémet körök Adenauer politikája ellen. (4. oldal).

TARTOMÁNYUNK ÉLETÉBŐL

Szocialista verseny a Nők Nemzetközi Napja tiszteletére

A „Coopmetal” termelőszövetkezet nődolgói március 8, a Nők Nemzetközi Napjának tiszteletére szocialista versenyt kezdeményeztek. A szita-osztály nődolgói versenyre hívták a prés-osztály nődolgóit a következő feltételekkel: a terv 10 százalékos teljesítése, egymás kölcsönös támogatása, a napi munkaidő teljes kihasználása, selejtmentes termelés, a munkahely példás tisztántartása.

A prés-osztály nődolgói elfogadták a versenyfelhívást és javasolták, hogy a feltételekhez csatolják még az újságolvasáskor, valamint a gyűléseken való pontos és százszázalékos megjelenést. Ugyanakkor versenyre hívták a „Coopmetal” összes nődolgóit.

Március 8, a Nők Nemzetközi Napja tiszteletére a „Coopmetal” összes nődolgói

zói részéről a versenyteltételeken kívül határozott munkavállalások hangzottak el. A prés-osztályon például Szekeres Elekka, aki munkájában a Csulki szovjet módszert alkalmazza, vállalta tervének 10 százalékos selejtmelküli teljesítését. A szita-osztályon Bálint Katalin napi munkaidejének teljes kihasználását, s tervének 25 százalékos teljesítését vállalta. A szita-osztályon Badalik Rozália munkája minőségének fokozott megjavítására, s tervének 10 százalékos teljesítésére vállalt kötelezettséget. Műker Mária, az étkező főszakácsnője és Bartutz Julianna szakácsnő az étel minőségének fokozott megjavítását vállalták. Illés Ilona, az étkező könyvelője kijelentette, hogy az ételminőségben tőle telhetően támogatja az étkező étellel történő ellátását.

Értékes újítások a „December 30” gyárban

A „December 30” gyárban nagy figyelemmel támogatják az újításokat. Az új esztendőben számos újítást és észszerűsítést fogadtak el a gyár újító és észszerűsítő bizottsága.

Mercea Gheorghe bádogos átalakította a nyírógép porzivó oszlopát azért, hogy könnyebben és rövidebb idő alatt végezhesse a cső kitérítést. A nyírógép a szivó anyagból kiálló szálakat, a pelyheket tisztítja le. Ezelőtt a porzivócső szivó anyagból volt, kitérítése igen hosszú ideig tartott, mivel teljes leszerelést igényelt és csak a gép és a motor leállításakor tisztíthatták. Mercea Gheorghe elvtárs újítása nyomán a porzivócső kitérítése könnyen és rövid időn belül végezhető el. Az új porzivócső, melyet Mercea elvtárs fémből állított elő, mindkét végén hermetikusan lezárható egy filccel bélelt lemez segítségével.

Spitzer Béla, a kikészítő részleg egyik technikus, a drótkéfék készítésénél alkalmazott újítást, vagyis az eddigi kétfős falemez helyett még egy falemezzel erősítette meg a drótkéfék szálait. Műtan a drótszalak a kétfőből a harmadik lemezig teljesen kikopnak, leszedik a lemez és ezalatt 33 milliméteres drótkéfék szálak maradnak, amelyekkel tovább lehet dolgozni. Az újítás révén jelentős megtakarítást ért el a kéfék használati idejének meghosszabbításával.

Ugyancsak Spitzer elvtárs egy szerkezetet készített, melynek segítségével a marószórával megtöltött hordókat nyitják fel. Eddig ezt a munkát kezdetlegesen végezték. Újításával jelentősen könnyített a munkafolyamatot és így vált lehetővé, hogy kikészítőiből az esetleges baleseteket.

Élénk tevékenység a sajtényi kulturothtonban

Sajtény kulturothtonában számtalan kellemes órát töltöttek a község lakosai. Vasárnaponként Sajtény három kulturothtonja felváltva szórakoztatja a falu apraját nagyjait. A szebbnél-szebb szavakat, tánc- és énekszámokat lelkes tapsal köszi meg a hálás közönség.

Hogy a kulturothton tagjai állandóan biztossítsák a műsorszámok jó menetét és sikerét, rendszeres próbákra gyűlnek össze. Haralambie Zoita, a kulturothton könyvtá-

rosa és Crisnic Ioan tanító, fáradságot nem ismerve foglalkoznak a prózái műkedvelőkkel. Vesa Aurelia tanítónő tánc- és énekszámokra tanítja a kulturothton tagjait.

A kulturothton mellett vasárnaponként számos könyv- és brosúrafeldolgozást tartanak Sajtény dolgozó parasztjai.

Crisan Gheorghe, levelező

Csoportosan kéri felvételüket a kollektív gazdaságba

Az elmúlt évben a földnek gépi erővel történő megmunkálása eredményeként, Nagykomlós községben a „Vlagyimir Majakovszkij” kollektív gazdaság tagjai gazdag terméshozamot értek el. A község még egyenlőleg gazdálkodó dolgozó parasztjai a gyakorlatban győződtek meg a közös gazdálkodás előnyeiről és saját elhatározásukból kérvényezték a kollektív gazdaságba való felvételüket. A közelmultban 10 dolgozó paraszt családot vettek fel a kollektív gazdaságba, ezenkívül újabb 10 kérvény érkezett be a kollektív gazdaság vezetőihoz.

Hatalmas meggyőző erővel hatott az egyenlőleg gazdálkodó dolgozó parasztokra az a tény, hogy a kollektivisták jóval nagyobb jövedelemre feleltek szert, mint az egyenlőleg gazdálkodók. Cismas Petru kollektivista, családjával együtt több, mint 6000 kiló búzát, 4200 kiló tengerit és más

terményt kapott a kollektív gazdaságban. Hasonlóképpen Minisan Silviu is több, mint 6000 kiló búzát és egyéb terményeket szolgált haza.

A kollektív gazdaság továbbfejlesztése érdekében az 1954. évi tervben többek között előirányozták, hogy 30 tehénrel, 500 libával és 200 kacsalával bővítsék állatállományukat. A kollektív gazdaság ugyanakkor szerződést kötött a helyi szövetkezettel zöldség és főzelékek termesztésére.

Jelenleg a kollektivisták lendületesen készülnek a tavaszi vetési kampányra. A tavaszi vetés sikeréért következetesen alkalmaznak majd az agrotechnikai szabályokat. A kollektivisták rendszeresen megjelennek a gazdaságban működő agrotechnikai tanfolyam előadásain, hogy szakmai ismereteiket bővítsék.

Beu Ioan, levelező

Készülnek a tavaszi vetésre

Az ujaradi mezőgazdasági társulás tagjai lelkesedéssel készülnek a tavaszi vetési kampányra. A társulás vezetőtanácsa helyesen irányítja és mozgósítja a tagokat. Még az ősszel felszántották a földterületet és a tavaszi vetéshez pedig előkészítették, megfeszítették a vetőmagvakat, továbbá 100 ezrelékben megjavították a mezőgazdasági gépeket, szerszámokat. A vetés előkészületeinek munkálataiban Bratu Alexandru, Filip Gheorghe, Topor Lohin és mások töltek ki, akik elsőnek fejezték be a szerszámok javítását és a vetőmagvak tisztítását, csávázását.

Az ujaradi mezőgazdasági társulás tagjai — a városi pártbizottság segítségével — szép eredményeket értek el már a múlt évben, s idén is szilárd elhatározásuk, hogy munkájuk eredményeként ez évben is elnyerik a tavaszi mezőgazdasági kampány elismerését.

KISS JOZSEF elmunkás a „December 30” gyár Roshar-osztályán. Gépszij és villák vonatkozásában csoportjával januárban 694 lejt takarított meg.

Az ideai kemény télről

Az ideai szokatlanul kemény télen az erős fagy, a heves hóviharak egész Európán végigvonultak és olyan szélsőségi fokig is elérték, ahol az emberek azelőtt nem ismerték a telet.

A Földközi tenger melléki országok, ahol a citrom és a narancs megterem, ahol a tél általában a mi tavaszunkra emlékeztet, sőt még az északafrikai országok lakói is, tapasztalhatták bizonyos fokig a természet elemeinek kitörését. Az említett vidékek lakói, akik megszokták az enyhe éghajlatot, sokat szenvedtek a fagy, a hóviharak és a nagymennyiségű hó miatt. Sok falu és város között megszakadt az összeköttetés, az utvonalak járhatatlanná váltak. A hóhivának hatalmas károkat okoztak, a kiehézt farkasok még a falvakba is behatoltak.

A Román Népköztársaság éghajlata legnagyobb részben kontinentális. Meleg nyarak és fagyos telek jellemzik. A hőmérséklet évi és napi kiterjedése nagy, ami azt jelenti, hogy a nyári és téli, valamint a nappali és éjszakai hőmérséklet közötti különbség tekintélyes. A kontinentális éghajlat más jellegzetességei: hiúellen átmenet a tavaszról a nyárra, a tavaszvégi (május-június) bőséges csapadék, valamint télen egy száraz időszak.

Hazánk hőmérsékletét két anticiklonos, nagy légnyomású központ határozza meg. Az egyik a szibériai, amelynek központja Verhojansk, ahol a földön a legalacsonyabb hőmérsékletet mérték (minusz 72 fok). Ez a föld leghidegebb sarka. Az említett központ hatása érezhető a Szovjetunió európai részének közepéig, sőt az európai földrész közepéig. Az anticiklon télen jön létre a rendkívül alacsony hőmérséklet következtében és hideg légtömegeket hoz Európá központjába és délkeleti vidékeire. Itt nagy hőmérsékletcsökkenést eredményez és az északi irányból jövő „Crivait” szelet idézi elő.

Az azori anticiklon központja a Szahara szomszédságában fekvő Azori szigetek van. Keletkezésének oka a légkör általános körforgása. Az azori anticiklon egész éven át tart és Európában egész hazánkig eléri. Az általa küldött meleg légtömegekkel és a reá jellemző derűs éggel ez az anticiklon idezi elő nálunk a nyári magas hőmérsékletet és a délnyugat felől fújó „Ausruil” szelet.

E két anticiklon hozzá mozgásba a hazánk területe feletti légtömeget és határoz-

PAVELOIU N.,
az aradi meteorológiai központ vezetője

za meg az időjárás jellegét. A két hatóközpont között lévő ellentét hatására a telek hidegebbek vagy melegebbek. Amikor a szibériai anticiklon erősebb, uralkodóvá válik, ilyenkor keményebbek a telek. Amikor azonban gyengébb és az azori anticiklon válik uralkodóvá, a telek enyhébbeké válnak.

A két anticiklon hatásához hozzájárul a depresszióknak nevezett alacsony nyomású zónák hatása, amelyek a Földközi tenger felett jönnek létre, az ott uralkodó magasabb hőmérséklet következtében. A depressziók hazánk felett áthaladnak és esőt idéznek elő.

Noha hazánk éghajlatát a fagyos telek jellemzik, mégis az ideai tél jóval felülmulta az előbbieket a fagy keménységében. A nagy hőmérsékletben és a heves hóviharakban, amely a Bărăganon öránként 85 kilométeres sebességet ért el.

Az ország keleti vidékein, ahol nincs természeti akadály, a hóviharak teljes erejében tombolt. A hóhalmazok név-öt méteres magasságot is elérték és több utvonat eltorlaszoltak.

A repülőket sem közlekedhettek a repülőtereket borító vastag hóréteg miatt, amely megakadályozta a fel- és leszállást.

Aradtartományt és az ország nyugati részét általában a Kárpátok védtek és így a vidék lakosainak nem kellett elszennedniük a hóviharak hatásait. De még itt is igen kemény fagyok voltak, a hőmérséklet pedig igen bőségesnek mutatkozik. Világosabban áll előttünk az ideai tél jellege, ha összehasonlítjuk az utóbbi öt év folyamán Aradon lejegyzett meteorológiai adatokat, az ideai adatokkal.

A meteorológiai tudomány téli napnak számítja azt a napot, amely folyamán a legnagyobb hőmérsékleti érték nem haladja túl a zéro fokot, azaz a hőmérséklet egész nap negatív. E szempontot tartva szemlélve hasonlításuk össze az ideai telet az elmúlt évekkel:

1948—1949 telén 34 téli nap,
1949—1950 telén 19 téli nap,
1950—1951 telén egyetlen téli nap sem,
1951—1952 telén 4 téli nap,
1952—1953 telén 15 téli nap.

Uj kollektív gazdaságot avattak Körösrajonban

A Vadász községhez tartozó Simonyifalva dolgozó parasztjai meggyűződtek arról, hogy a gépi munka és az agrotechnikai munka alkalmazásával jelentős mértékben növelhetik a föld hektáronkénti terméshozamát. A pártalapszervezet felvilágosító munkája nyomán elhatározták: a mezőgazdasági társulásból kollektív gazdaságot alakítanak. Február 21-én Simonyifalva dolgozó parasztjai nagyszámúban jelentek meg a „Józsa Béla” elnevezésű kollektív gazdaság alakuló gyűlésén. Az ünnepélyes avatáson megjelentek a szepárdi, kisjenői, faze-kasvársándi és szentlannai kollektív gazdaságok képviselői is.

1953—1954 telén (csak február 11-ig) 43 téli nap.

A lehullott hó mennyisége az említett teleken 27, 13, 9, 34, 32, illetve 75 centiméter vastagságú volt.

A felsorolt adatok kifejezik az ideai tél és az előbbieket közötti különbséget és az ideai tél szokatlanul kemény jellegét. A tél már 1953 november 8-án beköszöntött és tartományunkban már ekkor 11 fokos hideget mértek.

A haladó tudomány nem elégszik meg a jelenségek tudomásulvételével, hanem arra is törekszik, hogy megmagyarázza azokat. A meteorológia is, amely a légköri jelenségek vizsgálatával foglalkozik, arra törekszik, hogy megmagyarázza a tapasztalt jelenségeket.

Amint már említettem, éghajlatunkat a szibériai és az azori anticiklon közötti ellentét, valamint a Földközi tengeri depressziók határozzák meg. Ezéven a szibériai anticiklon szokatlanul hatalmas erejű volt. Szibéria vidékeinek és a Földközi tenger, valamint az Európát határoló többi tenger közötti hőmérsékleti és légnyomás különbségek hatalmasoknak mutatkoztak. A szibériai hideg légtömegeket az ottani légköri nyomás hatalmas erővel lökte Európába. A Földközi tengeri, valamint az Európát határoló tengerek felett képződött depressziók pedig vontatták azokat. Az azori anticiklon ugyanakkor szokatlanul gyenge volt és nem hozhatott meleg légtömegeket, hogy megakadályozza a hideg levegő behatolását.

Hazánk éghajlata általánosságban kontinentális és ezért nem csodálható, ha ugyanaz az évszak néha eltérő, szokatlan formában jelentkezik. Az ilyesmi többször is megismétlődhet, noha nem állíthatjuk, hogy a szabályos ismétlődés elve szigorúan érvényes a meteorológiában.

A tudomány és technika előrehaladásával az ember mindinkább urává válik a természet erőinek és csökkentheti, vagy teljesen megszüntetheti káros hatásukat. A szovjet tudósok és szakemberek, akik a természet átalakításáért küzdenek, erőfeszítésekkel törekednek az éghajlat megváltoztatására. A szovjet emberek példáját nekünk is követnünk kell és erőfeszítést kell tennünk. Amikor az erdő-sávok fái megnőnek, hazánk éghajlata is jelentősen megváltozik, a lakosság pedig kevesebbet szenved majd a téli időjárás viszontagságaitól.

Az alakuló gyűlés lelkes hangulatban folyt le a kollektív gazdaságba lépést dolgozó parasztok megválasztották a vezetőtanácsot. A kollektívizáción kötelezettséget vállaltak, hogy rendszeresen megjelennek a mezőgazdasági munkálatokon, s különösen nagy figyelmet fordítanak arra, hogy a tavaszi vetéskampányt az agrominimum szabályainak alkalmazásával végezzék el. Elhatározták, hogy a mintatársulatnak megfelelően, összegyűjtik a szükséges vetőmagvakat és az állatok számára a takarmányt.

A simonyifalvai kollektív gazdaság tartományunk 129. közös gazdasága.

SPORT

A XII. Főiskolai Világ-bajnokság

A XII. Főiskolai Világ-bajnokságot Budapesten rendezik meg 1954 július 31 és augusztus 8 között. A versenyt 14 sportágban rendezik és ezek a következők: atletika, torna, uszás, műugrás, kosárlabda, röplabda, vívás, asztalitenisz, kerékpár, tenisz, labdarúgás, ökölvívás, súlyemelő, kötöttfogású és szabadstílusú birkózás.

A második minősítő mérkőzés

Szombaton, február 27-én délután 3 órával kezdettel kerül sor a második minősítő mérkőzésre. Ezen a bukaresti Spartak Banci-Finante csapata játszik az aranyosgyéresi Metalul ellen. Különösen nagy érdeklődés kíséri a fővárosi csapat bemutatkozását. A mérkőzést a Locomotiva pályán játsszák le.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: Március 2-ig: Szadko. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: Február 27-ig: Alisa Pticiu kalandjai. Ifjúsági film. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

„HERBAK JÁNOS” mozi: Február 26-án: Hamupipőke és az apród. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Február 26-án: A buharai emir. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

„UJ IDOK” mozi: Március 2-ig: Akbár tigris. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): Február 28-ig: Az istenek tanácsa. Előadások: hétköznap: este 7 órák, vasárnap: 3, 5, és 7 órák.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Miklaka): Február 28-ig: A legyőzhetetlen város. Előadások: hétköznap: este 7 órák, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órák.

—O—

„AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ MÚSORA” Szombaton, február 27-én este 8 órák: A kerge bika.

BÁBSZÍNHÁZ: Minden vasárnap délután 4 órák magyar nyelvű előadás: Jancsi és Juliska. (Hánsd és Gretel.)

SZOMBATON, február 27-én este 8 órák a Kulturpalota termében tartja hangversenyt az Aradi Filharmonikus Zenekar. Műsor: Musszorgszkij: Egy éj a kopár hegyen. Mozart: D-moll hangverseny zongorára és zenekarra. Beethoven: Hatodik (pasztoral) szimfonia. Vezényel Popescu Victor, a craiovi Filharmonia első karmagya, szólt játszik Adorján Márta. Fűtött terem.

A Szovjetunió szocialista nemzetei a szocializmusból a kommunizmusba való átmenet viszonyai között

(Folytatás)

A leninizmus könyörtelenül leleplezte a II. Internacionálé opportunistussal, nacionalizmussal, szociál-szovinizmussal fertőzött pártjait, amelyek átálltak az imperialista burzsoázia oldalára. A leninizmus azt követelte, hogy ne csak jogilag, hanem a gyakorlatban is biztosítsák a nemzettek teljes egyenlőségét a társadalmi, gazdasági, politikai és kulturális élet minden területén. Ahhoz, hogy megvalósuljon a népek teljes egyenlősége, az elenjáró nemzettek proletáriumának segítenie kell az elmaradottabb nemzettek dolgozóit gazdasági és kulturális fejlődésükben.

Az orosz munkáosztály a Kommunista Párt vezetésével segítette fejlődésükben országunk egykor elnyomott népeit, hogy megszilárdítsák szocialista szovjet államéletüket, kifejlesszék szocialista iparukat, kialakítsák nemzeti kádereiket és hogy megszilárdítsák gazdasági és kulturális helyzetük egyenlőségét, amelynek okai a népek egykori gazdasági elmaradottságában, a cárizmus és az imperializmus gazdasági politikájában keresendők.

A szocialista nemzettek kialakulásának gazdasági alapja a szocialista gazdaság megteremtése és kifejlesztése, a termelőszközök szocialista tulajdonának létrehozása volt. A föld, a nagyipar, a bankok, a szállítás, a külkereskedelelem államosítása, az ország iparosítása és a mezőgazdaság kollektivizálása nyomán létrejött a szocialista nemzettek gazdasági közössége, amely gyökeresen különbözik a burzsoáz nemzettek gazdasági közösségétől.

A burzsoáz nemzettek gazdasági közösségét a kapitalista nemzeti piacok kifejlesztése, a kapitalista munkamegosztás, a kapitalista termelőmód teremti meg. Ez a közösség nem zárja ki, hanem feltételezi a burzsoázia és a proletárium ellentétét a bur-

zsoáz nemzet kebelében. Ez az ellentét kiterjed a nemzeti élet minden területére, egyre inkább mélyül és élesedik, végül pedig a burzsoázia megdöntését és felszámolását s a régi burzsoáz nemzeti romjain szülő új, szocialista nemzeti megjelenését eredményezi. Ezek az új, szocialista nemzettek a munkáosztály körül és annak vezetésével szilárdulnak meg. A szocialista nemzet gazdasági közössége a szocialista termelőmód, a szocialista termelési viszonyok, a népgazdaság különböző ágain és az egyes nemzeteken belüli szocialista munkamegosztás kifejlesztésével és megerősítésével alakul ki. A szocialista nemzettek gazdasági közössége, amely a termelőszközök társadalmi tulajdonára alapozza a munkát, eleve kizárja az ember ember általi kihasználását, az osztályellentétet a nemzet kebelében, a nemzetek közötti bizalmatlanságot és ellenségeskedést.

A Szovjetunió népei a szocialista gazdaság fejlődése alapján a világtörténelemben páratlanul álló kultúrraformálmal hajlottak végre.

A forradalom előtt sok népcsoportban elenyésző volt az írástudók száma. Tucatjával akadnak olyan népek, amelyeknek még saját írásjelek sem voltak, nemhogy saját irodalmuk lett volna. A kultúrforradalom folyamán megszünt az írástudatlanság. A szovjet halalom körülményei között több mint 40 nép saját írásjeleket kapott, ezek megkezdtek anyanyelvű irodalmuk kifejlesztését. Kifejlesztették a közép- és felsőfokú oktatást, az általános és a szakoktatást, megteremtették a szovjet nemzeti értelmiség nagyszámú kádereit. A szakemberek számát és képzettségét illetően a Szovjetunió maga mögött hagyta a világ valamennyi országát. Olyan népek, amelyeknek a forradalom előtt nem voltak sem saját iskolák, közép- és felsőfokú tanintézmények s teljesen meg voltak fosztva

a kultúra legelemibb követelményeitől, megteremtették az elemi-, közép- és főiskolák széleskörű hálóját, tudóskádereket neveltek ki s tudományos akadémiákat létesítettek.

Az orosz nép nemcsak az anyagi jólét emelésében nyújtott döntő segítséget a Szovjetunió többi népének, hanem a nemzeti kultúra fejlesztésében és a politikai színvonal emelésében is. A nagy orosz nép továbbra is szüntelenül s határozatosan segíti a nemzetek közlarságokat gazdaságuk és kultúrájuk fejlesztésében, segíti soknemzeti-ség hazánk valamennyi nemzetét és népet szakképzett munkás- és értelmiségi káderek nevelésében.

A szovjet-orosz kultúra művelői fáradhatatlanul dolgoztak és dolgoznak ma is azon, hogy a Szovjetunió valamennyi népének soraiból értelmiségi kádereket neveljenek, mert ilyen káderek nélkül nem fejlődhet a szocialista termelés, nem fejlődhet a szocialista kultúra, tudomány és művészet.

A szocialista kultúra alapvetően különbözik a burzsoáz kultúrától. A kapitalizmusban uralkodó kultúra tartalmánál és jellegénél fogva burzsoáz, nacionalista kultúra, amelynek célja, hogy megmérgezze, elhomályosítsa a tömegek öntudatát és megszilárdítsa a burzsoázia uralmát. A proletárdiktatúrában a nemzeti kultúra tartalmában szocialista, formájában nemzeti.

A kultúra nemzeti formáját elsősorban a nemzet lelki alkata és a nemzeti életmód jellegzetességei tükrözik nemzeti nyelv, a nemzeti művészet és kultúra sajátos vonásai adják meg.

A marxizmus-leninizmus arra tanít, hogy minden nemzetnek megvan a történelmi fejlődés során kialakult minőségi jellegzetessége, amely a nemzeti kultúra sajátos vonásaiban nyilvánul meg. Minden nemzet — akár nagy, akár kicsi — egyaránt hozzájárul a világkultúra közös kincsestárának kiegészítéséhez, gazdagításához.

A Kommunista Párt behozta, hogy a nemzeti nihilizmus, vagyis a nemzeti

nyelv, a nemzeti hagyományok és a nemzeti kultúra tagadása és semmibevétele nem egyéb, mint a burzsoáz nacionalizmus, a kozmopolitizmus megnyilvánulása.

A Szovjetunió népei tartalmában szocialista, formájában nemzeti kultúrájukat fejlesztve, átvesszik a múlt kultúrájából mindazt, ami pozitív és értékes, elsősorban a demokratikus és szocialista, haladószellemű forradalmi elemeket és hagyományokat. Minden egyes nemzet dolgozóinak élet-körülményei s harcuk a társadalmi és nemzeti elnyomás ellen a szabadságot és függetlenséget, természetszerűleg forradalmi, demokratikus, hazafias és szocialista eszméket és hagyományokat szülnék, a társadalmi és nemzeti elnyomás elleni forradalmi harc és a népek közli barátság eszméit szülnék. Ilyenek voltak például Radicev, a dekabristák, a demokratá forradalmárok eszméi és hagyományai, a haladó orosz tudomány és az orosz realista művészet hagyományai.

Az orosz demokratikus forradalmárok példájára hazánk más népeinek haladószellemű képviselői továbbfejlesztették és ápollták a haladó eszméket és hagyományokat. Elégendő időznünk erre Tarasz Sevszenko, Leszcsa Ukrajnka, Ivan Franko tevékenységét Ukrajnában, Kasztusz Kalinovszkij és Franciszko Bogusevics tevékenységét Bjelorusziában, Mirza Fatali Ahundov tevékenységét Azerbajdzsánban, Mihael Naibaudian és Ovanész Tamarian tevékenységét Örményországban, Ilia Csavcsavadze tevékenységét Georgiában és így tovább. A szocializmus a dolgozó tömegek érdekében, a kommunizmus építése érdekében továbbfejleszt és alkotó módon felhasználja mindazt, ami pozitív és haladó volt a múlt kultúrájában.

A szocialista szovjet kultúra, — amelynek elválaszthatatlan elemei a szovjet tudomány, irodalom és művészet —, az egész szocialista ideológia, a szovjet hazafiság szellemében neveli a dolgozókat. A szovjet hazafiságban harmonikusan egybefűződnék a népek nemzeti hagyományai és a Szovjetunió összes dolgozóinak közös létevételei.

A kisíratosi kollektivisták közel egymillió lej jövedelemmel zárták az 1953-as évet

Népes taggyűlésen számolt be a kisíratosi „Szabó Árpád” kollektív gazdaság vezetőtanácsa az elmúlt évi munka eredményeiről és bátran tárta fel a még felszámolásra váró hiányosságokat is.

Jólvégzett munkájuk tudatában, látható örömmel jegyezték a kollektív gazdaság tagjai a beszámolóban azokat a számadatokat, amelyek közös vagyoni nagymérvű növekedését tükrözik. Hiszen nem kevesebb, mint 775.789 lej és 55 bani tiszta jövedelmit mutat ki csupán készpénzben a beszámoló. Hol van még az állatállomány növekedése, a felszerelés gyarapodása és sok minden más, ami vagyonszaporulatnak számít.

Főleg ipari növények termesztésével lettek szert nagy jövedelemre a kisíratosi kollektivisták. Cukorrépat száz hektáron, kender harminc hektáron, dohányt pedig 5 hektáron termesztettek. Több mint egy vagon dohányt értékesítettek, de jól fizetett a kender és a cukorrépa is.

Nem vallottak szegényt a gabonafélék termesztése terén sem. Buzából 400 hektáron, földterületen 82 vagon 53 mázsa termett. Hektáronként 200 kilóval több, mint a helybeli mezőgazdasági társulásban és 340 kilóval meghaladta az egyénileg dolgozó parasztek hektáronkénti terméshez-

mát. Néhány kiló híján 111 vagon kukoricatermésük is a jó munka, valamint a fejlett agrotechnikai szabályok alkalmazásának eredménye. Megemlékezett a beszámoló a külföldi GTA traktoristáinak öntudatos munkájáról, amellyel hozzájárultak ahhoz, hogy a kollektivisták gazdag részesedéssel fejezzék be az elmúlt mezőgazdasági évet. Igaz, hogy a kollektivisták is megfelelő ellátásban részesítették a traktoristákat a kollektív gazdaságban.

Nagy taps fogadta a beszámolót, de a nagyszámu felszólaló néhány komoly hiányosságra is rámutatott. Hiba volt a brigádok megszervezése körül, mert a brigádokat ide-oda helyezték és így nem tudtak valamely munkakörben felmunkálni. Nem gondoltak a brigádok tagjainak kijelölésénél arra sem, hogy lehetőleg az egymáshoz közel lakó kollektivistákból alakítsanak egy-egy brigádot. Nem mindegyik brigádvezető mutatott jó példát a munkában. Míg például Juhász János rajoni képviselő vezetésével a harmadik brigád több, mint három vagon cukorrépatermést ért el, ugyanakkor az 5. számu brigád termése ugyanolyan területen még a 250 mázsát sem érte el. Névszerint Molnár András és Bába János brigádvezetőket érte bírálat, mert rosszul szervezték meg a munkát.

Bírálták a háromtagú ellenőrző bizottság tagjait is, mert nem figyeltek fel a hiányosságokra és nem harcoltak azok megszüntetéséért.

A vezetőtanács újráválasztása alkalmával csupán egy tag kiesésére került sor. A vezetőtanács új tagjait választották Tóth Ferencet, aki noha csak 1952-ben lépett a kollektív gazdaságba, már eddig is példamutató magatartást tanúsított. Elnökké Lévai Jánost választották meg, az új ellenőrző bizottság tagjai pedig Tóth István, Szeleki Ferenc és Juhász Pál.

A kollektív gazdaság első negyedévi munkatervében nagymértékben érvényesültek a tagok javaslatai. Így gondoskodás történt a brigádok újraszervezéséről olyképpen, hogy egymáshoz közel lakó 80-80 tagból állandó munkaerővel rendelkező öt brigádot alakítanak. Az összes mezőgazdasági szerszámok javításának határidejét február végére állapították meg, a javítást azonban a kitűzött határidő előtt teljesítették.

Előirányozza a terv az állatállomány növelését is. A jelenlegi 18 fejű tehén számát ötvenre emelik. Növelik az anyasertések számát is és gondoskodnak a „Szabó Árpád” kollektív gazdaság büszkeségének, a merinói juhállományának gyarapításáról is.

A négy hatalom külügyminisztereinek berlini értekezlete

(A vezércikk folytatása)

Ennek ellenére a szovjet kormány a Szovjetunió külügyminisztereinek útján ismételt megerősítette azt a meggyőződését, hogy a közeljövőben lehetséges e kérdés rendezése.

A három nyugati hatalom miniszterei nem tudtak semmit szembeállítani e megoldatlan nemzetközi kérdés megoldására irányuló pontos és konkrét tervvel szemben.

Az Egyesült Államok, Franciaország és Anglia külügyminiszterei, anélkül, hogy saját programot szövegeztek volna meg e vitás nemzetközi kérdés rendezésére, teljes egészében negatív álláspontot foglaltak el az értekezleten és arra szorítkoztak, hogy visszautasítsanak bármilyen szovjet javaslatot. Természetes, hogy a nyugati hatalmak küldöttségeinek ezt a magatartását bírálatban részesítették az európai lakosság legészesebb rélei, ami a sajtó hasábjain is visszatükröződött.

A nemzetközi feszültség fenntartásában és fokozásában érdekelt agresszív amerikai körök befolyása megakadályozta olyan határozatok hozatalát, amelyek a fennmaradó kérdések és elsősorban a német kérdés gyors rendezésére vezettek volna.

Ennek ellenére, maga a tény, hogy ezt az értekezletet összehívták és hogy Franciaország, Anglia, az Egyesült Államok és a Szovjetunió külügyminiszterei között újabb holvireált a közvetlen kapcsolatot, bizonyos jelentőséggel bír a jelenlegi körülmények között, ahogyan azt február 18-i nyilatkozatában V. M. Molotov hangsúlyozta. Ez hozzájárult olyan időszerű nemzetközi kérdések megvizsgálásához, amelyeknek megoldása szükséges ahhoz, hogy tovább csökkentsék a nemzetközi kapcsolatok terén fennálló feszültséget. „A jelenlegi értekezleten megoldatlanul maradt kérdések — folytatta V. M. Molotov — továbbra is napirenden maradnak. Folytatnunk kell erőfeszítéseinket és még kitarthatóan kell harcolnunk e kérdések megoldásáért.”

A szovjet nép, amely egyhangulag jóváhagyta a szovjet küldöttségnek a berlini értekezleten elfoglalt álláspontját, a jövőben is határozottan és erőteljesen fogja támogatni a Szovjetunió Kommunista Pártjának és a szovjet kormánynak a harcát a nemzetközi feszültség szüntelen csökkentéséért, az időszerű nemzetközi kérdések rendezéséért.

Közlemény

A városi néplépcs kereskedelmi osztálya felhívja az élelmiszerjegyek tulajdonosait, hogy a márciusi 2. és 3. adagot a februári kártya 2., illetve 3. számu „Diverse” boncjára fogják kiszolgáltatni. Felhívják az élelmiszerjegy tulajdonosait, hogy ne semmisítsék meg a februári élelmiszerjegyeket, mert a 2. és 3. számu bon nélkül a márciusi cukor- és olajadagot nem adják ki.

A belső tartalékok feltárásáért

A gépek karbantartása érdekében

A „Vörös Lobogó” gyár vagonosztályának karbantartási részlegében dolgozom mint esztendőig. Ha végignézzük a szerelőcsarnokban működő új gépeket, amelyeket a Szovjetunióból, vagy a népi demokratikus országokból kaptunk, akaratlanul is eszembe jutnak azok az idők, amikor a kizsákmányoló kapitalista rendszer idején ócska és rozoga gépeken dolgozva kintlódunk.

A kizsákmányolóknak nem volt érdekük, hogy tölkejük új gépek vásárlásába fektessék, hiszen a munkaerő olcsó volt — nekik csak az volt a fontos, hogy minél nagyobb hasznot vágjanak zsebre.

Molnár Bálint elvtárs, a vagonosztály vezetője most szervezi át a karbantartási osztályt, egyesíti a gépész és villamos osztályt. Ennek az átszervezésnek sok gyakorlati előnye lesz. Az itt dolgozó elvtársaknak legfőbb törekvése, hogy minden javítást a karbantartási osztály végezzen el és a szükséges új alkatrészeket is itt állítsák elő. Azáltal elérhető, hogy a bürokratikus formákat és olcsóbban, valamint hamarabb kijavíthatjuk és üzembeállíthatjuk a

gépeket. Eppen ezért a karbantartási osztálynak még egy esztendőig, egy maró és gyalogépre van szüksége.

A karbantartási osztályon dolgozik Ballner Radu sztahanovista csoportvezető, aki-nek irányításával hulladékanyagból zsírokat készítenek, amelyeket azelőtt az öntödéből kaptunk. Ezekhez most sokkal olcsóbban jutunk hozzá.

A karbantartás gépész osztályán dolgozó elvtársak arra kéri Bertók főgépész elvtársat, intézkedjék, hogy a nálunk levő esztendőig megkapja a főjavítást. Munkatársaink szükséges a második esztendőig üzembehelyezése is, hogy biztosítani tudjuk az általunk vállalt feladatokat megelőző teljesítést, a vagonosztály gépeinek jókarbantartását.

Deutsch János,
levelező

Jobb munkaelosztást

Nálunk, a „Vörös Lobogó” gyár gépműhelyében az alapszervezet és a műhely vezetősége egyaránt keveset foglalkozik a belső erőforrások jobb kihasználásával. Ennek pedig legjobban utja a szovjet munkamódszerek széleskörű alkalmazása. Nálunk azonban csak kis mértékben alkalmazzák a

szovjet munkamódszereket. Hasonlóképpen fontos a munka olyan alapos megszervezése, hogy minden dolgozó három-négy nappal előre tudja mit fog a gépén megmunkálni. Ezt a kérdést eddig nem sikerült megoldani, de az gyakran megtörténik, hogy a munkásnak várnia kell, amíg megkapja a munkát.

A munkaelosztás olyan hanyagul történik, hogy az az önköltség és a holtidő növelését eredményezi. Sorozatosan előfordul, hogy kis munkadarabokat nagy gépre adnak ki és megfordítva: nagy darabot adnak kis gépre. Ez ismét csak az önköltséget növeli, mert a gép méreteinek meg nem felelő munkadarabok megmunkálása jóval több időt vesz igénybe.

Ha a dolgozók rámutatnak ezekre a hibákra, akkor a műhelyvezetés sértődött letorkolja azt, aki megmondja, hogy nem jó a munkabeosztás. A helytelen munkamegosztást a szektorfőnöktől a technikai referenszig és a mesterig többen is alkalmazzák. Ezek az elvtársak rendszerint kevéssé bírják a bírálatot, pedig ez a legjobb módszer a hiányosságok kiküszöbölésére.

Kohányi György,
levelező

A szocialista nemzetek és kultúrájuk kialakulásának ideológiai alapja a marxizmus-leninizmus — a munkásosztály internacionális pártjának tudományos világlátása. A Szovjetunió szocialista nemzetei a különféle mezben jelentkező nacionalizmus ellen vívott kérelmetlen harcban alakultak ki. A proletárinternacionalizmus és a burzsoa nacionalizmus két kibékíthetetlen világlátás, két ellentétes politikai irányzat, e két irányzat ellentétes osztályok — a proletariátus és a burzsoázia — érdekeit fejezik ki. A proletárinternacionalizmus a világ munkásai szolidaritásának ideológiája a közös ellenség, a nemzetközi burzsoázia ellen vívott harcban; a proletárinternacionalizmus a népek közti barátság ideológiája.

A nacionalizmus a népek közötti bizalmatlansággal és ellentétzéssel ideológiája és politikája. Ez az ideológia és politika a kizsákmányoló osztályok önző érdekeit fejezi ki. Ezek az osztályok a rabizmatartók „Oszd meg és uralkodj” régi elve alapján igyekeznek biztosítani osztályuralmukat és kiváltságukat. A burzsoa nacionalisták gyűlöletet szítanak a különböző nemzetek dolgozó között, a kizsákmányoló és a kizsákmányoltak „egységét” hirdetik a nemzetben belül, hogy ezzel eltérítsék a dolgozók figyelmét a „saját” nemzeti burzsoáziájuk elleni osztályharcról.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom és a Szovjetunió szocialista építésének tapasztalatai, továbbá a népi demokratikus országok tapasztalatai a szocializmus építésében, a tökéletes és gyermeki országokban élő népek szabadság- és függetlenségi harcának tapasztalatai meggyőzően bizonyították a burzsoa nacionalisták áhúzó, ellenforradalmi szerepét. A nép becsapására törekedve a burzsoa nacionalisták feleszáljal hirdetnek a nemzeti érdekek megvédésének szükségességét, valójában azonban áruba bocsátják népük és hazánk nemzeti érdekeit az idegen imperialistáknak.

A nacionalizmus magában a burzsoa rendszer lényegében: a magántulajdonon és kizsákmányoláson alapuló viszonyokban rejlik. A magántulajdon és a tökéletes elkerülhetetlenül szétválasztást idéző elv az emberek között, nemzeti viszályokat okoz és fokozza a nemzeti elnyomást. A szocialista társadalmi tulajdon ezzel ellentétben éppen ilyen elkerülhetetlenül közel hozza egymáshoz az embereket, alapjában rendíti meg a nemzetek közötti szétválasztást, véget vet a nemzeti elnyomásnak, egyesíti a népeket a kölcsönös segítség és bizalom alapuló viszonyt teremti közöttük.

A Szovjetunióban a szocializmus alapjait megszünt a nemzeti elnyomás a megszűnt ennek következményei, a nemzeti gyűlölködés, a burzsoa nacionalizmus és a párton belüli nacionalista elhajlások. A nagyhatalmi nacionalista és sovinszta elhajlás nem veszi figyelembe a népek közötti nemzeti különbözőségeket, a nyelvi és kulturális különbségeket. A nagyhatalmi sovinszta szószólói igyekeztek a népek a nemzetek jogegyenlőségét, igyekeztek revideálni a pártnak a szovjet államélet fejlesztésével, az anyanyelvi oktatással és a sajtó fejlesztésével kapcsolatos politikáját, asszimilációs politikát akartak folytatni, mindezt persze, — mint ők állítják — az „internacionalizmus” érdekében. Ez az elhajlás aláeszt volna a szovjet állam alapját — a szovjet népek barátságát. A helyi nacionalista elhajlás abban nyilvánul meg, hogy igyekeznek elszigetelődni, begubózni, elkenni a nemzetben belüli ellentmondásokat, igyekeznek eltávolítani a népeknek a szocializmus győzelméért vívott közös harcától, csupán azt akarja meglátni, ami ellátoltja és elválaszthatja egymástól a népeket s nem akarja észrevenni azt, ami közel hozza egymáshoz a népeket és egyesíti őket a szabadságért és szocializmusért vívott harcban. Ebben az elhajlásban a kizsákmányoló osztályok és ügynökségeik nyomása nyilvánul meg. Ezek az osztályok szétválasztást és ellenségeskedést szítottak a különböző

nemzetiségi dolgozók között a kapitalizmus visszaállítását végett.

A szocializmus győzelmének megszervezése után a Kommunista Párt szétválasztotta a burzsoa nacionalizmust, megszüntette a népek közötti barátságot és megerősítette a soknemzetiségű szocialista állam hatalmát.

A szovjet népek barátságának fejlődése, megerősödése és az a tény, hogy ez a szovjet társadalom hajtóerejévé vált, elsősorban annak tulajdonítható, hogy kivittük és hatalomra juttattuk a munkásosztály diktatúráját, felszámoltuk a kizsákmányoló osztályokat — a nemzeti gyűlölködés, a népek közötti viszályok és háborúk szervezőit, — annak tulajdonítható, hogy a népek kölcsönösen segítettek egymást a társadalmi élet minden terén s felvirágoztatták formájában nemzeti, tartalmában szocialista kultúrájukat.

A Szovjetunióban a szocializmus valamennyi szovjet nép közös erőfeszítésével, baráti együttműködésük alapján épült fel. A Szovjetunió népeinek barátsága a szovjet nemzeti politika legnagyobb vívmánya, a szocializmus legnagyobb vívmánya, a soknemzetiségű szovjet állam erejének forrása. Míg ez a barátság fennáll — addig hazánk népei legyőzhetetlenek.

A proletárinternacionalizmus zászlaja alatt egyesülve hazánk népei megdöntötték a kapitalizmust és felépítették a szocialista társadalmat. A szovjet népek a proletárinternacionalizmus és a népek közti barátság zászlaja alatt győzték le a fasiszta leigázókat a Nagy Honvédő Háborúban. A népek közti barátság ragyogó sikereink egyik forrása a kommunizmus építésében. A Szovjetunió népeinek barátsága szocialista hazánk köré tömöríti a béke és szabadság szerető népeket s a demokrácia és szocializmus táborának hatalmas erődjévé, a népek békéjének, szabadságának és függetlenségének bástyáivá avatja a Szovjetuniót.

A Szovjetunió népei közti barátság ideológiája a nemzetek közti szocialista gazda-

sági viszonyokat és a kölcsönös segítség alapuló kapcsolatokat tükrözi. Ezek a viszonyok a szocialista termelőmód győzelme alapján, a szocialista termelési viszonyok alapján szilárdultak meg. A Szovjetunió népeinek barátsága azonban nem korlátozódik csupán eszméi terén, hanem konkrét kifejezésre jut a társadalmi élet minden vonatkozásában, a népek gyakorlati együttműködésében, gazdasági, politikai, katonai, diplomáciai és kulturális terén.

A szocializmus győzelmét folytán gyökeresen megváltoztak a szovjet népek gazdasági életének alapjai és osztályszervezetük, megváltozott lelki alkatur, erkölcsi arculatuk, eltűnt belőlük a kölcsönös bizalmatlanság érzése és az egységes szövetségi állam keretében új érzés fejlődik ki bennük: a barátság és testvéri együttműködés érzése. Mindezek megnövekedése és megerősítése a soknemzetiségű szocialista szovjet állam hatalmát, a szocialista nemzetek együttműködését, az orosz munkásosztály és az ország valamennyi nemzetiségének parasztsága közötti szövetséget, megszilárdították az egyes nemzetek kebelében a munkásosztály vezető szerepét és a parasztsággal való szövetségét s az eddiginél is jobban megszilárdították a Kommunista Párt és a szovjet kormány köré tömörült szovjet népek barátságát.

A marxizmus-leninizmus arra tanít, hogy a kommunizmusnak nemcsak az a célja, hogy közeledést hozzon létre a nemzetek között.

„Mint ahogyan az osztályok megszüntetéséhez csak az elnyomott osztály diktatúrájának átmeneti időszakán át juthat el az emberiség, ugyanúgy a nemzetek elkerülhetetlen egybeolvadásához is csak valamennyi elnyomott nemzet teljes felszabadulásának, vagyis különválassi szabadságának átmeneti időszakán át juthat el”. Lenin rámutatott arra, hogy a nemzeti jellegű különbségek még sokideig fennmaradnak azután is, amikor már világfennmaradnak megvalósult a proletariátus diktatúrája.

(Folytatás lapunk legközelebbi számában).

Németország Demokratikus Nemzeti Frontja Országos Tanácsa elnökének levele a szovjet néphez és a szovjet kormányhoz

BERLIN. (Agerpres.) Az ADN jelenti: Correns egyetemi tanár, Németország Demokratikus Nemzeti Frontja Országos Tanácsának elnöke a következő levelet nyújtotta át V. Sz. Szemjonovnak, a Szovjetunió németországi főkonzuljának, a Szovjetunió rendkívüli és meghatalmazott nagykövetének a Német Demokratikus Köztársaságban:

„Nagy tisztesség és öröm számomra, hogy Németország Demokratikus Frontja Országos Tanácsának és Elnökségének nevében kifejezhetem Önnek az egész békeszerető német nép háláját azért, hogy a

szovjet nép és kormánya, valamint V. M. Molotovnak, a Szovjetunió külügyminiszterének vezetése alatt álló szovjet küldöttség is oly kitartóan védelmezte a berlini értekezleten a német nép nemzeti érdekeit és megvédte jogát az egységes, békeszerető, demokratikus és független Németországhoz.

V. M. Molotov külügyminiszter vezetése alatt álló szovjet küldöttség újabb behatárolta az értekezleten, hogy a szovjet nép és kormánya következetesen kitart a szovjet külpolitika alapelvei mellett és így a nép legjobb és leghűségesebb barátainak bizonyultak.

V. M. Molotovnak a külügyminiszterek értekezlete elé terjesztett javaslatát a legteljesebb összhangban állanak a német nép nemzeti követelései.

A német nép mindent elkövet, hogy saját erejéből, békés úton rendezze egész Németország nemzeti kérdéseit és ezzel hozzájáruljon a nemzetközi feszültség enyhítéséhez.

Kérem nagykövet ur, adja át az egész szovjet népnek, kormánynak, a szovjet küldöttségnek és különösen V. M. Molotov urnak a német hazafiak legmélyebb háláját.

Nyugatnémet körök Adenauer politikája ellen

BONN. (Agerpres.) A Stuttgariban megjelenő „Die Prognose” című hetilap, a gazdasági körök sajtószerve, bírálja Adenauer egyoldalú politikai irányvonalát.

„A szövetségi kancellár, — írja a lap — túlságosan szűkebb hivatkozásokra támaszkodik az Egyesített Európa megteremtésének. Nekünk az a véleményünk, hogy erőfeszítéseinket az összes népekkel való jobb kapcsolatok megteremtésére kell irányítanunk. Az Egyesült Államokkal való egyoldalú kapcsolatok nem ésszerűek.”

Az „Industrie Curier” című lap február 10-i számában közölt cikkében hangsúlyozza a Kelettel való kereskedelmi kapcsolatok újrafelvételének szükségességét.

Nyugat-Németország és a Kínai Népköztársaság kereskedelmi kapcsolatainak újrafelvételéről a lap ezt írja: „Kétsége-

lenül fennáll a lehetőség a Kelet és a Nyugat közötti árucseré volumenének jelentős növelésére. A fősúlyt a nyugatnémetországi és a keleti országok közötti kereskedelemre kell helyezni. A korlátozások csökkentése természetesen nagy lehetőségeket nyújtana Nyugat-Németországnak arra, hogy áruát Kínában és más országokban elhelyezze. Erre feltétlenül szüksége is van a nyugatnémet gazdasági életnek.”

A „Stuttgarter Zeitung” című lap, Adenauer pártjának sajtószerve írja: „A nyugati hatalmaknak semmi okuk sem volt arra, hogy pozitív határozatokhoz ragaszkodjanak a német kérdésben.”

Számos nyugatnémet lap azonban megtagadja a közösséget Adenauer és a nyugati hatalmak politikájával. Így például a „Neue Rhein Zeitung” című lap azt írta, hogy: „A német kérdést csakis tárgyalások útján kell megoldani. A berlini értekezle-

tet láncszemnek kell tekinteni a nemzetközi viszályok rendezéséért folyó akcióban.”

A „Freies Volk”, Németország Kommunista Pártjának központi lapja kifejti, hogy a négy hatalom külügyminiszterének közleménye megmutatta: a békés tárgyalások módszere egyre szélesebb körű elismerésre talált. A lap kiemeli, hogy a német kérdés békés megoldása felé vezető utat jelzik V. M. Molotov javaslatai, olyan összefogott bizottságok megalakítására, amelyek gazdasági és kulturális téren egybehangolják Kelet- és Nyugat-Németország együttműködését. Dulles nem válaszolt V. M. Molotov javaslatára a német kérdésben, ami azt bizonyítja, hogy ő és Adenauer nem óhajtatja a nemzetközi feszültség enyhülését, nem akarják a németek meggyőzését és Németország egységesítését — írja a lap.

Fogadás a fővárosban a Szovjet Hadsereg és hadiflotta fennállásának 36. évfordulója alkalmából

BUKAREST. (Agerpres.) — V. I. Szmironov altábornagy, a Szovjetunió bukaresti nagykövetsége katonai attaséja február 23-án, kedden, a nagykövetség épületében fogadást adott a Szovjet Hadsereg és a szovjet hadiflotta fennállásának 36. évfordulója alkalmából.

A fogadáson megjelentek: Dr. Petru Groza, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének elnöke, Gh. Gheorghiu-Dej, a minisztertanács elnöke, a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének főtitkára, I. Chisnevschi, Gh. Apostol, a minisztertanács alelnöke, a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének titkára, Miron Constantinescu, a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének titkára, Chivu Stoica, a minisztertanács alelnöke, Emil Bodnarus hadsergőtábornok, a Fegyveres Erők minisztere, S. Bughici külügyminiszter, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének tagjai, miniszterek, a román hadsereg képviselői, tudósok, írók és művészek.

A fogadáson résztvettek a Román Népköztársaságban akkreditált diplomáciai képviselők vezetői és katonai attasék.

Szovjet részről megjelentek a fogadáson a szovjet nagykövetség, a katonai attasé felelős munkatársai és a nagykövetség kereskedelmi képviselői.

A fogadás meleg baráti légkörben folyt le.

Angliában népgyűlésen tiltakoznak Németország újrafelfegyverzése ellen

LONDON. (Agerpres.) — A „Daily Worker” jelentése szerint Sheffieldben népgyűlést tartottak, amelynek keretében Harold Wilson, Richard Grossman és Harold Davies laburista képviselők szövegezték fel. A népgyűlés résztvevői határozatot fogadtak el, amelyben követelik, hogy a laburista párt országos végrehajtó bizottsága foglaljon állást Németország felfegyverzése ellen.

Az afgán sajtó St. Laurent pakisztáni utazásáról

KABUL. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Az afgán sajtó St. Laurent kanadai miniszterelnök pakisztáni utazását a Pakisztán területén építendő amerikai katonai támaszpontokkal hozza kapcsolatba. A pakisztáni vezető személyek véleménye szerint — írja az „Anis” napilap — Kanada a legjobb közvetítő, hogy létre jöjjön a végleges meggyezés az Egyesült Államok és Pakisztán között.

Az „Anis” napilap egyik cikke elítéli az amerikai-pakisztáni katonai szerződés teremtését, mert veszélyeztetni Afganisztán és a Pakisztánnal szomszédos országok nemzeti érdekeit.

A Szovjetunióban a parlagon heverő földek megmunkálásaért

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Az OSZSZK szovhozügy miniszterkabinetje dolgozott ki az urali, szibériai és Volga-vidéki parlagon heverő, megmunkálatlan földeket felhasználására. Az idén Altaj-vidéken, valamint Csiklov, Novoszibirszk és Omszk tartományokban 27 állami mezőgazdasági alakítanak.

Csiklov, Szaratov és Cseljabinszk tartó-

mány nagy gazdaságainak megművelésénél foglalkoznak 12 új mezőgazdasági szovhozak osztlak ki.

Az Uralban, Szibériában és a Volga-vidéken ez év tavaszán 388.000 hektár parlagon heverő és megműveletlen földön vetnek tavaszi búzát.

Ugyancsak elhatározták, hogy mintegy 2 millió hektárnyi földterület megművelését

előkészítik. Ez az 1957. év tavaszán szándékoznak bevetni tavaszi búzával.

Nagyszámú gépet és mezőgazdasági felszerelést bocsátanak azoknak az új szovhozoknak és gazdaságoknak rendelkezésére, amelyek több földet vetnek be. Az év folyamán 4500 traktort, ezer és ezer traktorvontatót, ezer és ezer traktort, többvassal tartózkodó ekét, gépkocsikat és teherautókat kapnak.

Amerikai légierők támaszpontjait építik Görögországban

ATHEN. (Agerpres.) — Az „Acropolis” című napilap jelentése szerint a görög-amerikai katonai szerződés értelmében megkezdtek az amerikai légierők támaszpontjainak építését. „Turner és Rylon, az

Egyesült Államok légierőinek képviselői, Athénba érkeztek — írja a lap — és megalkotották a technikai bizottságot, amely kidolgozza a támaszpontok építési tervét. A múlt hét folyamán ellátogattak azokra

a vidékekre, ahol a repülőtereket építeni akarják és foglalkoznak a katonai támaszpontok számára szükséges földterület kijelölésének problémáival is.”

Anglia szabadulni akar az amerikai monopóliumok fojtogató öleléséből

Ennek a kereskedelmi politikának következtében nemcsak Angliában, de Nyugat-Európa minden országában idült dollárhány keletkezett. Az amerikai monopóliumok fenartják és szándékosan kielezik ezt a dollárhányt, mert ez segítségükre van abban, hogy más tőkes országokra „gazdasági segítség” címen rákényszeríthessék legigazó kereskedelmi politikájukat.

A második világháborút követő időszakban az USA fokozta nyomását Nagybritanniában és gyarmataiban. Így kaptak ki a Kanada piacát, így halott be Ausztráliába és Új-Zélandba, így igyekeznek kivetni Angliát Közép- és Középkelet, valamint Latin-Amerika piacáról.

Anglia és a Brit Birodalom többi országai az egyre csökkenő dollártartalékaikat az ázsiai kereskedelmi kapcsolataikkal tartották egyensúlyban. Az ázsiai országok Amerikába való kivitelükkel dollárba tölték szert, amiért a fontsterling területen árucikkeket vásároltak. Az USA egyoldalú kereskedelmi politikája miatt azonban Anglia Ázsiában elvesztette legfőbb jövedelmi forrását, ez pedig az angol gazdasági helyzet rosszabbodásához vezet.

A piacok megkaparintásáért folyó küzdelemmel párhuzamosan Amerika meglesztett erővel folytatja harcát Angliával szemben a nyersanyag forrásokért. Az angol és amerikai monopóliumok hevesen küzdenek a petróleumért, gumiórt, szénáért, stb. Az USA sztratégia kausztartaléka elérte az 1.000.000 tonnát. Az Egyesült Államok az 1954. év végéig több, mint 900 millió dollárt költ sztratégiai tartalékainak kiegészítésére. Ezeket a tartalékokat az amerikai monopóliumok arra használják, hogy nyomást gyakoroljanak a külföldi exportőrökre. Sikertől is az utóbbi időben jelentős árcsökkenést elérniük a legfontosabb importcikkekben, mint például a kauszt, az ón, a jute és egyéb fontos nyersanyagokban.

Az amerikai imperialisták az angol versenytárs ellen feltűrt kőként felhasználják

az általuk feltámasztott nyugatnémet és japán monopóliumok lázas exporttevékenységét is. A nyugatnémet kivitel fokozásában az amerikai monopóliumok közvetlenül érdekelték: a legnagyobb német részvénytársaságok részvényeinek csaknem 50 százalékát tartják kezükben és a nyugatnémet exportüzletek után busás hasznot vágnak zsebre. Ennek a politikának a következménye, hogy Anglia a nyugateurópai exportpiacon a második helyről harmadik helyre szorult és már 1952-ben át kellett adnia helyét Nyugat-Németországnak.

Amerika „őhajára” Japán lecsökkentette kínai kivitelét. A japán tőkecsökkenése erre a Brit Birodalom országai és Anglia más, hagyományos piacai felé fordultak. Japán kivitele Délkelet-Ázsiába 1937-től 1951-ig több mint háromszorosa növekedett.

Az USA-t fenyegető gazdasági válság is komoly aggodalmat kelt Anglia pénzügyi körében. A „Daily Telegraph and Morning Post” szerint: „...egy kis banyatlás az Egyesült Államokban aránytalan befolyást gyakorolhat a fontsterling-zóna fizetési mérlegére is...”. Az „Economist” című folyóirat adatait is közli ezzel kapcsolatban. Az 1938. évi válság idején — írja a lap — az USA globális termelése 4 százalékkal csökkent. Ugyanakkor behozatala 36 százalékkal esett. Anglia behozatala 41 százalékkal csökkent, míg a fontsterling terület többi országából 50 százalékkal kevesebb árucikket importált. Noha 1949-ben Amerika globális ipara jelentősen megerősödött, mégis behozatala 8 százalékkal esett. A fontsterling-zóna országaihoz 8 százalékkal, míg Angliához 25 százalékkal kevesebb árucikket importált.

A „Magazin of Wall-Street” című amerikai lap is elismerte, hogy a két ország érdekei minden fontosabb piacon keresztes egymást. Angliában mind hevesebben nyilvánul meg az elégedetlenség a Wall-Street fojtogató politikájával szemben. Mind szélesebb sikon mutatkozik meg az a törekvés, hogy Anglia lerázza magát az amerikai

„barátja” általi rákényszerített béklyókat. Független kereskedelmi hadálások biztosítása — természetesen a magas profitért is — a City pénzmágnásai fokozzák Amerika kereskedelmi terjeszkedése elleni harcukat. Ennek a céljának elérése érdekében áll össze Sidneyben az Egyesült Királyság pénzügyminisztereinek értekezlete. Az ülésen résztvettek Anglia, Kanada, Ausztrália, Új-Zéland, India, a Délafrikai Unió, Pakisztán, Ceylon és a Középafrikai Szövetség képviselői. Az értekezlet záróközleménye leszögezi: „Ebben az évben a fontsterling-zóna országainak legfőbb feladatuk, hogy növeljék bevételeiket és erőfeszítéseket tegyenek a kivitel bármely vonalán. Nem szabad elanyagolnunk semmilyen piacot sem és árukivitelünket fokoznunk kell, bárhol is akad erre lehetőség.”

Tehát az angol gazdasági körök megértik, hogy mindaddig nem oldhatók meg Anglia és a Brit Birodalom országainak sürgős gazdasági problémái, míg határozottan véget nem vetnek a Nyugat és Kelet országai között Washington erőszakos politikájával kereszthajszolt kereskedelmi korlátozásoknak.

A „Tribune” című laburista lap határozottan felveti a kérdést: „Megengedhető-e, hogy a politikai hisztéria árson a Nyugat és Kelet közötti kereskedelemnek, amelynek nagy a jelentősége gazdasági függetlenségünk biztosításának programjában és a közhatalom vált valamennyi munkaerő foglalkoztatásába vetett reményünkünk terén.”

Egész sor kapitalista állam között az elmúlt év folyamán kereskedelmi egyezményt a Szovjetunióval. Ezek közé tartozik Franciaország, India, Argentína, Olaszország, Finnország, Irák, Izland, Egyiptom, Svédország, Dánia és több más ország.

A Brit Birodalom kereskedelmi körének az az őhajja, hogy kereskedelmi kapcsolatokat kiterjesszék a Szovjetunió, a népi Kína és a népi demokratikus országok felé. Ez az őhaj egyre fokozódik és állandóan bővülő kereskedelmi egyezményekben jut kifejezésre.

Markos Károly